

מסכת פרוהבישן

מן
תלמוד בבלי

עם פירוש הקונדס ותופסת חדשות

מאת המפורסם רעון גרשון קיש

חנות ה'חובנט לאינטרנט' א. ח. ד.
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ז

REV. GERSON KISS
70 So. 3rd Street, Brooklyn, N. Y.
Tel. Greenpoint 7818

Copyright, 1929

by

Rev. Gerson Kiss

לשחוק אמרתי מהולל (קהלת ב') א"ת מהולל אלא מהולל (בשורק)

ותגער בשמן לבל יבקרני:

המסכת הזאת היא בלה צחות ומילי דבדיחותא. ואין מורין על ידה.
לא להמית דברים כלפי מלכותא דרקי"ה ולא כלפי מלכותא דארעא. כי
דינא דמלכותא דינא. גם לא לרדוף אחר הכבוד והגדולה, אך למצוא על ידה
מעט טרף לנפשי לעת זקנתי כל עוד נשמה באפי. מוכן מזה שאל יעז
איש להדפיס את המסכת בלי רשיוני הן בשם זה והן בשם אחר כי יש דין
בישראל וגם במדינה. והוא רחום יכפר עון:

המחבר

רעז. גרשון קיש

בעל מנוח ס"ת ונביאים.

הבל שותין. גמירא נפרש פלוגתיהו: ומי יטלטלן יוסקין תיחא לעבר דעניה פרוהבישן. י צ ט ת. לרעות הנרות. שריז הנרות דלא גרע וטלטלן יוסל נטנת ירבות לרבות. ו"ל דגמירא חזיריקה לזון בקלון גמירי שרונן יחירו ליה היראה שעה: אביא. רופא יונטי יוסקא הרופא ח יחזיטלם על סגי רפילית ול"כ לית ליה יוסקא תדיר: והמנגנות. לית ספרים דגרסי והיחזירוס. לכל תנא דזון רנותא לשמעין דלף נחלות שותית: וק"ל:

שותין ושתיתן כשרה. אחד אנשים ואחד נשים ועבדים ושפחות. ר' שתיין אומר אף חרש שומה וקמן: גמ' תנא היבא קאי דקתני הבל שותין וכו' פשיטא. אמר רב גרגרן תנא בארצות הברית בעדנא גזרתא דפרוהבישן קאי. וסלקא דעתך אמינא דינא דמלכותא דינא. קא משמע

לן בי אמרינן דינא דמלכותא דינא היבא חשדא אבל היבא דאיכא חשדא לא אמרינן. והתניא הבל שותין. נשיא ושיטור. ראש העיר ומנעין פתחי ביבין. אסיא ועגלון. רב ורדוקל. הרבי והגבאי. החון והמנגנות. הגלח והשופט. השמש וכל הקהל. ומי איתא נשיא שתיין. אין. כדכר יינא דאמר רב יינא כח לי הני כותבי עתיך שבעדנא דפסקא מלכות וילסין הוציא מכיתא חזירא תשע עגלות טענין ליקר וכל מיני משקין חריפין. ומי מטלטלן משקין ממקום למקום. אמר רב להאי שאני מר וילסין דגברא רבה הנה

לרעות שנתלהו וקירין לזון חזיריקה: דל כה חזלה. שלף וזיריקה: הקוקים לעזין ביתים: והתניא. נטותא: גמירא. גמירא הידנה פרוהבישן נלע"ז: פתחי ציצן. סוחרם נלע"ז: אסיה חופא: רדוקל. לפיקורס: הרני. וקנל פדיונית ונתן גרבות ו"ל חף סגולות וקניעית: הנגלי. כותנ פתקאות לדורשין פני הרני: ביתא חזירא. בית גושנעטן שדרים נהן כל הפרוהיזטן ונקראט וייטסהוין נלע"ז: עגלות. חטא טרוקס נלע"ז: ולזון

יחזיק נרגש בשתיין, חבל לאחר שתיין בפוריא. פי' נקינדס תרתי משמע נרגש טיבא: בפיריא, תרתי ישיש: ואל"ת הו' לזו חזרה ארעה לשתות נוסה, ויורהוין עליהם תבויס, דמיא דאנרס ויעקב שזא על שפתיסין וילדי נים וגוית ואלף שאנרס ויעקב זא על שפתיסין נרען נשתיסין דהאין עקרת חבל תנא דין לא פליג, ואפשר שתנא דין דק וילאס שלא היתה עקרה ואעפ"כ נתנה שפחה ליעקב:

ויה' ויששן ויקר, אורה זו יין שרף שכל המורידו לתוכו יאירו עיניו. שמחה זו חיון דאין שמחה אלא ביין שני' ויין ישמח לבב אנוש. ששון דמיא דשמחה דכתיבי גבי הדדי, ויקר כדאמרן: גופא הכל שותין נשיא ושימר וכו', ומי איכא נשיא שתיין, איך בקבוקאי אין דכתיב אשר נשיא וחסא, מתקף ליה רב סבאן ממאי דההיא יחטא קאי על שתיה, אלא אמר לך רב בקבוקאי אתיא גזרה שיה כתיב חסא אשר נשיא יחטא בשגגה וכתיב התם גם אלה ביין שגג, שגגה שגגה לגזרה שוה, אלא מעתה כל הקהל נמי דכתיב ואם כל עדת ישראל ישגו, אין הכי נמי: ועבדים ושפחות: למה ליה למתני עבדים ולמה ליה למתני שפחות, צריכא, דאי תנא עבדים הוה אמינא עבדים אין דמרי נפש נינהו, דכתיב תנו שכר לאובד ויין למרי נפש אל תקרי לאובד אלא לעבד, אבל שפחות דלאו מרי נפש הן ווימנין דמריהן מהבבין אותן יותר מנשיתיהן, נישקים אותן ומרחמין עליהו אימא לא, צריכא, ואי תנא שפחות הוה אמינא שפחות אין, הואיל דמריהן מהבבין אותן וא"כ דמיא הנשיא הן, אבל עבדים שאינן הויבין על מריהן אימא לא צריכא: רב שתיין אימא אף חדש שיטה וקמן: במאי קמפלגי תנא

תנא

ויה' וירגלי ישה בותיה, דכתיב יאסכל עניס ואשכול עניס יפ' נקינדס וסתם וסתם עניס לין, וחסקס את האשה, עניס לין תיחא, וינה ליה חא, אפשר נסיעה וישתעי קרף: הניס הנריס, תנא דין סנידו ליה דהו' יין ברוך איכא דיעתני וכו', פלוגתא דת"ק ור' שתיין נקינדס, נקלפוס: גנ' הכי הוה, והנה גנ' שסוס וכו', ויהא יוסחק יסן טסן ונקרל יוסחק שסוס ושס: דיוכלא

תנא קמא סבר כתיב וישב העם לאכל ושתה, העם ולא חדש שוטה וקמן, ורב שתיין סבר חדש אתיא ממרגלי יהושע דכתיב שנים אנשים מרגלים חדש, ובמרגלי משה כתיב ואשכול ענבים וישאהו וכו' מרגלים מרגלים לגזרה שוה מה מרגלי משה שותים אף מרגלי חדש שותים, שוטה דכתיב והשקה את האשה המים המרים, קמן דכתיב אם קמן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל נתתיך, קמן דומיא לראש וראש שותה כדאמרן, ואי בעית אימא מהכא ויחפש בגדול החל ובקמן כלה וימצא הנביא, אלמא קמן שותה דאי לא תימא הכי גביע למה ליה: איכא דמתני לה הכי, כתיב ואם כל עדת ישראל ישגו, ת"ק סבר עדת ישראל ולא חדש שיטה וקמן ור' שתיין סבר עדת ישראל אף חדש שיטה וקמן במשמע: אמר מר וישב העם לאכל ושתה ויקומו לצחק, אמר רב ברזא וישב העם לאכל כלל ושתה פרט ויקומו לצחק חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אין בכלל אלא מה שבפרט מה הפרט מפורש שתיה אף כל אכילה וצחוקה שתיה, דריש רב צחקן ויקומו לצחק, לצחק בקיבוא, נאמר כאן ויקומו לצחק ונאמר לחלן והנה יצחק מצחק צחק לגזרה שוה, מתקף ליה רב שחקן מנלן דיצחק מצחק בקיבוא הוה, אלא אמר לך רב צחקן כתיב והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו והנה בנימטריא הכי הוה, דריש רב ויפן מאי דכתיב והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים, בולן מיני משקין הן

ואין

דילכא טפסא. לחבורא מלך טפס הוה : ואין טיב חלל יין. ואלעז"ל דקיינא לן לין
 וולכא הכינות. כליות. וסתה גלג טיב יינך. טיב חלל תורה. שחזור כי לקח טיב נתיב
 כליות חזירה : נחית. הן. צרי זה יין שרף כדתנן
 דרגא. העש"י נכח. הצרי אינו אלא שרף. דבש
 נכ"ף וסתם נחית חלל. זה היין שנאמר אבול בני
 טיב דשום הן צינעא. דבש כי טוב. ואין טוב אלא
 לא דק : הכל שותים. יין שנאמר כטוב לב המלך
 ונתניתין לעלי : נהנה. ביון. ואומר ושתה בלב טוב
 חס ועוף ודגים. יינך. ואומר וטוב לב משתה
 פליגתייהו ופרש גמול : תמיד. מאי ואומר. וכי תימא
 היך

הני מילי במלכא טפשאא אבל מלכא חכימא לא. תא שמע ושתה בלב טוב
 יינך. וכי תימא ה"מ במלכים אבל אינשי סתמא לא. תא שמע וטוב לב משתה
 תמיד. נכאת זה היין דאתיא גזרה שוה נאמר כאן נכאת ונאמר להלן נחית
 דרגא נסיב אתתא מה להלן יין אף כאן יין. ולוט זה היין שנאמר ותשקין
 בנות לוט את אביהן יין. בטנים זה היין שכל אחד מתאמין להורידו בבטנו.
 שקדים זה היין שכל אחד שוקד לשותותו. אמר רב חמרא בא וראה שמידת
 יעקב אבינו היה כפלים ממידת סוחריו מצרים. דאילו בסוחריו מצרים היה
 תלתא מיני משקין. דכתיב וגמליהם נושאים נכאת וצרי ולוט. וביעקב
 הוה שיתא מיני משקין. צרי דבש נכאת ולט בטנים ושקדים : תנן הכל
 שותים אנשים ונשים ועבדים ושפחות. רב שתיין אומר אף הרש שומה
 וקמן. לימא מתניתין דלא כתנאי דתניא הכל שותין וכו' רב שחרן אומר
 אף בהמה היה ועוף. רב חמרא אומר אף דגים שבים. לעולם
 אימא לך מתניתין כתנאי. ואמאי לא קהשיב תנא דידן בהמה היה
 ועוף

הנך דקתנינן צינעא. אנשים ונשים. ליתן את הדין. פי' הקונטרס על שהקרי
 יעבדים ושפחות וכו' : וזה עבדתייהו. גזרת פרוהבישן. יתנוח וחי לן הויקא לס
 כל' נהנה חס ועיף. חס נעלי שתיס י"ש
 חס נעלי שתיס י"ש. יין ושכר וקש' דרב
 שחרן : חס כפרה. חס
 נכפר : עוון ושפר. חס
 ופסוקא דיוקא שחורגלי
 וולכותא נחורחא והולכים
 לנקר : דגים שנים
 וכו'. קש' חרב חמרא :
 טיב. דגים : הנוטין שנה.
 כי ידוע טבע הדגים
 כשגשם יורד הם פותחים
 את פיהן וחוטפין הטיפין
 וסגרי שגשמים יורדין :
 חולקא נגבייכו. לשתיית
 עומס : דילא לי אטמא
 וכו'. כל' שתי עונו :
 ליתן את הדין על שהקרי
 גזרת פרוהבישן :
 נחורות

והזניא נזיין שוכבין על חוף ימא נקטינן בידיהו ואייתנין לביתא וכשהו.
 בשעת אכילתן טעמינן טעמא דר"ש ולא ידעינן מאי האי. לבתר נתודע
 לן שבאורתא שפכי שטריא דמלכותא משקה חריפתא תוך ימא שוין
 אלפי סלעין. והנזיין שתי ונשתכרו : אמר ראבי בר בר חמרא זימנא
 חדא הוה אזלינן במדברא והנינן הני אוזני דשמיטן גדפיהו משכרתייהו
 וקא נגרי נחלי דיינא שרפא מתותיהו אמינא להו אית לי חולקא
 בנבייכו בעלמא הדין. חדא דילא לי אטמא וחדא דילא לי גרפא
 כי אתאי לקמיה דרב זיפן אמר לי עתידין הקונטרס ליתן את הדין :
 מתני'

מתני' בידועות תתקין מרתק. סילר י"ש יין ושכר דהשינוי שאין שמחה בלא י"ש
 בנע"ז: עליית עליון. טאפיליר נלע"ז: יין ושכר: ואומר ר"ט דהשינוי נוסח שלקחין
 חלקה. גנוי' ופרש: נדונים יקרים כדאפרש:
 עין חלקה. לא היו יר"ז ליור דהשינוי נוסח
 ליישנים וייתרון נהשתה
 לנע"ז:
 גמ' בשעת הגזרה פרוהבישן: ח"ת על קהל חלקה. ש"ן ואל"ף ונתחלפות ננוולא
 חס"ע: יודי דהיה חזר ודגים. נער ודגים
 ג"כ חסירי לדין נוסח סכנתא חלל לעכו"ם
 ליתא סכנתא נתרונות נער ודגים:
 כל
 שבעתים. זה הכלל בשעת החירות לא הותרו אלא משקין שופרא דשופרא
 הראוין למהדרין מן המהדרין: גופא. א"ר חמרא לא שנו אלא בשעת הגזרה
 וכו'. אמר רב כדא בשעת הגזרה כל המשקין מתוקין הן. דכתיב מים גנובים
 ימתקו. וחלוא דברים קל וחומר ומה מים דלא חשיבי כלל ואפילו הכי אם
 הם גנובים ימתקו. י"ש יין ושכר דהשינוי נקנין בדמים מרובים ושותין
 אותן לתיאבון על אחת כמה וכמה: ואפילו משקין הנעשין מאלקתל:
 מאי קרא. א"ר הרפן אמר קרא וכפר הכהן על קהל עדת ישראל אל תקרי
 על קהל אלא אלקהל. מתיב רב שכרן אי כשרין לשתיה כפרה למה ליה.
 אלא אמר רב הרפן החיא כפרה לא בשעת הגזרה משתעי: רב שתיין
 אומר אף משקין מעין אלקהל: ומי הותרה. מכדי עין אלקהל סכנתא היא
 ונמירי סכנתא המירי מאיסורא. אמר לך רב שתיין לדין אסירי אבל לדידהו
 מותרת מדי ההוה אכשר ודגים ומעשה בתרי עכו"ם ששתו עין אלקהל

אל תקרי נהיר חלל נהיר. כלומר נהיר. ואם לין שמחה לין חיים בנל' שנה נהיר
 היגורים: בידועות פלייגא. וכו'. תינול. חוללי לא הניח קרא ויין ושכר
 קירין לשוריק חירק: חיים. וי"ל דהכיל קרא
 סיקרל. נע"ז: חלקה. חד נח נפשיה וחד סימא. נרץ לדבשה אהרני
 לניגא. עין חלקה: מעשה לסתירה. חסורי מהסרא. כלללן:
 ניוסוס הפשא. סוואל וחבי קתני לדין אסירי לתלתא כתיב. ואל"ת
 השוג כות: וזה להפסיד. ולדידהו מותרת ואל"מ בשותין חוללי לא קהנין כח
 דגלאו הכי הוא סוואל: כשיעור אבל יותר מבשיעור רצויות שלסורים ניוסוס
 והכסף אף לדידהו אסירי ומעשה י"ל שיעט וזעיר
 בתרי עכו"ם ששתו יותר מבשיעור וכו'. אי הכי חסורים ניוסוס כרובם
 אדתני לדין אסירי ולדידהו מותרת ליפלוג וליתני יכלונו כיפר. ופירתה
 בדידה במה דברים אמורים בשותין כשיעור אבל יותר לא דק:
 מבשיעור אף לדידהו אסירי. אלא אמר לך רב שתיין לעולם אימא לך לדידהו
 נמי אסירי ובשעת הגזרה שאני דבלאו משקה כלל איבא סכנתא טפי.
 שנאמר יהודה וישראל רבים איכלים ושותים ושמחים. אם אין שתיה אין
 שמחה ואם אין שמחה אין חיים. שנאמר שמה בחור בילדותך ויטיבך לבך
 בימי בחורתך אל תקרי בחור אלא בחיר שכן במדינת פלייגא קורין לבהור
 בחיר: ההוא חבריה דיתבי ושתו ולא מסתייע להו וכספא אזלי מביסן
 ונשתייר לחד מנהון פלגא דוזוי אויל לחנתא דסיקרא וזבין אלקהל דציבא
 בפלגא דוזוי ערבינן במיא ושתו. בצפרא אשכחי כולחין שוכבין מתתאי
 לתכא כמעט בלי רוח חיים ואייתנהון לבית החולים פלגא מנהון מתו ופלגא
 סימא. ותני עלה ששתו יותר מבשיעור: ואמר רב שתיין מיום שנגזרה
 גזרת פרוהבישן נתחלקו דיורי ארעא לתלתא כותות. כת אחת מתה. כת
 שניה סימא. כת שלישית שיתין י"ש יין ושכר על שלחנות וכסאות לקיים
 מה שנאמר והשתיה כדת: אמר רב שכרן סומא מותר בכל המשקין בכל
 עדן ועדן ובכל אתרא ואתרא שנאמר במתים הפשי. ואמר רב שכרן סימא
 מותר בעין אלקהל. מאי קרא. אמר רב שכרן הא לא צריך לקרא סברא הוא
 כיון דלית ליה מה להפסיד: ואמר רב שכרן מאי דכתיב ויין

והכסף יענה את הכל. היינו שזה ולין לך מתני': משקין בית השלחין. פ"ל נקודתם שזה גדול כשהיה סניג פרוהבישן. מתני' שלשני הכפרים עושין נשדות וניערות. והן משקין בית השלחין. ישמח היום זו יין פרוהבישן. לקמן:

עושין נשדות וניערות. אמר ליה רב דנא ממאי ארביסר יוניין לא יהוקא שדות ויתרניין שלחין: דילמא יין דכולא עלמא ישמח וכל נשדות יוס פהות או נפקע היום. אמר ליה סמיה שפיל יוס ויתר ללל תגל דנותניתין הוה נהיג לסיפא דקרא. והכסף יענה קן:

את הכל: שאלוה

מתני' משקין בית השלחין מותרין לכל אדם ואפילו למהדרין מן המהדרין מפני שבני הכפרים זוקקין וצורפין עד שניתהוו כהמשקין שנעשין בבתי פקטורא:

גמ' תנו רבנן כיצד עושין משקין. נוטלין חד ממיני דגן או פירות תפוחי אדמה. אבטיחים. ושורין אותן ארביסר יומין בכלי דציבי עד שנתחמצו וא"כ שופכין אותן בדוד נהושתא סתום מכל רוח ומבשלין. הקיטור ידחק על ידי צינור דק כרוך כנהש שוכבת במיא קרירא וסוף הצינור הוצה לה. ובעדנא שהקיטור ידחק מהצינור יטיף טיפין ואותן המיפין הן יין שרף. ובשמבשלין אותן זימנא תניינא הוה מוזקק טובא. וכן זימנא תליתאה עד שנתהוה מוזקק ומצורף וך נקי וטיב בטעמא. אנשי עירות מבשלין רק חדא זימנא מפני שמתיראין מנטורי קרתא ויעשו במהירות. אבל אינשי דכפרי אינן מתיראין כל כך ומבשלין כמה זימנין והי"ש נפיק שופרא דשופרא בריחא טובא ואלא הא דתנן משקין בית השלחין מותרין לכל אדם ואפילו למהדרין מן המהדרין: רב ינא בעי למעבד י"ש ולא הוה ליה הני מכשירין. ובעי מרב שכרן אמר ליה אנת יתיב בבית מדרשא וצבית דאייתי לך הכא. פיק לשוקא ותיחזי דהני מכשירין מודבנין בכל הרחובות ובפרט ברחוב

נכקע הדוד. עקספלין בלע"ז: לייט. קלל: שנאמר ושתה בלב טוב יינך. ול"ת לחילי דויסגענין. כדתניא להלן: כדמור וילסין. לא הניח רחם ופסיק כמזג לב הילדך ציין. לעיל דף א': והתניא. באורי. דודין ממידות שינות רחם ונוולך הכס ולא נתתי ללב. הלויא מקב וקביים ויותר. נפיק ונוולך טפס:

יותר נלקיחה: לשוקא וזבין הדוד עם כל הני המכשירין והתחיל לבשל נת' כחיוני

ולא ידע שצינור הדק הוה סתום ונפקע הדוד והלחלוהית הרוותחות ויה ינפצה לכל הרוחות ונעשה לו גם דלא פגעי בגופו. ואפילו הכי לייט למלכותא דארצות חברית. אמרי ליה היכא קא לייטת להון והא תנן הוי מתפלל בשלומה של מלכות. אמר להו ה"מ במלכות הכימא אבל במלכות טפשא לא תנן. איכא דאמרי הכי אמר להו ה"מ במלכות הכימא אבל מלכותא דמשוגעין לא תנן: אבעי להו אם מותר בעשיית משקין או לא. מי אמרין כיון דהותרו בשתיה הותרו בעשיה או לא אמרין. תא שמע הכל שותין ושתיתן כשרה ואם איתא דאסירי בעשיה שתיה היכי משכחת לה. אלא שמע מינה דמותר בעשיה. אמר רב יבשן לא. לעולם אימא לך דאסירי בעשיית. ומשכחת לה דהוה ליה משקין מקמיה דגזרתא כדמר וילסין דתניא בעידנא דפסקא מלכות וילסין הוציא מכיתא חיורא ט' עגלות טעינות ליקר וכל מיני משקין הרופין: ת"ש כל המשקין כשרין לשתייה מדקתני כל המשקין משמע אפילו משקין שנעשין בעדנא דגזרתא ש"מ מותר בעשיית משקין. שמע מינה: והתניא. מותר בעשיית י"ש ויין ושכר לעצמן ומותר בשתייתן ומותר בלקיחתן. זה הכלל הכל מותר חוץ ממכירה ומטילטול. מתקיף לה רב בקבוק מכדי אסירי במכירה לקיחה היכי משכחת לה. אלא אמר רב זבאן לקיחה בהותר מכירה באיסור. מאי קרא. אמר קרא כי לקח טוב נתתי לכם ואין טוב אלא יין שנאמר ושתה בלב טוב יינך:

הדרן עלך הכל שותין

מתני' גימזי. כל' בלגיות: ננתי משקלות. כאמנו הוי. פי' נקודם ערומה. כל' נתי ונרות: הנזיות נופת. קנזי סטארם. ערומה כלונזי הוי קודם שתפרו חגרות בלע"ז: כלונזי הוי.

מתני'

כלונזי ערומה: דנכרל רבנא. פליגינן בלע"ז: מוכרין יין וכל המשקין על נוכרת יין לא על מוכרין בעירות בחנויות העליות: מוכרין בשדות וברמים במדבריות ובימים ובכל אתרא ואתרא. רב שתיין

אימר אף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות:

גמ' תנו רבנן מקדמא דגזרתא י"ש ושכר נמכרין רק בבתי משקאות. ומשנחקקה הגזרה התחילו למכור בכל אתרא. בבתי תמחוי. בחנויות אוכל. בחנויות נופת. ובבתי זונות. מאי בתי זונות. אמר רב לחאי בתי מזון. רב נאפן אמר זונות ממש דכתיב זנות יין ותירוש יקח לב אלמא זנות יין גבי הדדי גיגהו. וכההיא עובדא. פעם אחת נתאספו פני העיר ניו יארק וסביבותיה בבית המחולות. ואייתי אמבטי על הבימה ומלאוה יינא חריפתא. ועלמה יפופיה כאמנו הוה נכנסה כאמבטי וחות רוחצת. וכל הנאספין שאבו בצלוחיות מאמבטי ושתי לתיאבון. וכד אתגליא העובדא לבית דינא קנסוהו במאסר על חד שתא. אמרו עליו שיעהה במאסר רק חד יומא ושחררהו. מכדי בית דין קנסוהו חייך שחררהו. שאני בעל בית המחולות דגברא רבה הוה אתרהיש ליה נסא. איכא דאמרו דבעל בית המחולות מפרגלים הוה דכתיב בהו יום לשנה תשא את עונותיכם: אתמר מה ראו האסיפה הנבחרת לחקק גזרת פרוהבישן בארצות חברית. מכדי הנבחרין חכימין הן מה ראו לשטותא דין רב שתיין אמר מפני שסימא באותה שעה. דכתיב לא תטה משפט ולא תקח שוחד. אמר ליה רב דנא מאי משמע. אמר ליה סמיא שפיל לסופה דקרא

כי

נלי השנתא. סטרייק בלע"ז: וי"ש יין ושכר וי"ש יין ושכר ביוקר. פי' נקודם נופי ביוקר. נופי שהנוכרים ונוכחים לשלש שינוכחים לשלש שיהי נרונה. ולחור ד"ט שוחד ורונה: בגליפין. עיד טעויל להרניה ופוס סכורין: לבית משקין. כי השוחד יעור. ומי משחדו. עקנל דנשיחל דתניל מרזה: מחלה. טשייק העשירין בעלי פקטוראות בעקנל דנשיחל סגן בלע"ז: סכורין משיפסקו המשקין תמן פוס יתין ביוקר: מתני' יסתפקו הפועלים במשכורתא עבר

ועירא יעבדו תדיר בלי השבתא. ולא עלתה בידן. הפועלים שיתין יותר במעיקרא. וי"ש יין ושכר ביוקר ולא סגי להון משכורתא דמעיקרא. רב שברן אמר ידעו אסיפת הנבחרים דלעצמן לא תפגע הגזרה הם שתי מעיקרא ושותין עכשו וכדההיא עובדא דהוה בתרי גברי מאסיפת הנבחרים שנתפשו בבקבוקי משקין דאייתנהו מעבדא לגבולתא. אלמא דבעלי האסיפה בעצמן שותין וגזרו רק בשביל העם שבחרו אותן לקיים מה שנאמר ומשלמי רעה תחת מוכת. רב חמרן אמר באותה שעה נשתגעו לקיים מה שנאמר והיית משוגע. רב כרוא אמר מפני שמלומדין הן ביותר ואגב חורפא שבשתא. רב יינא אמר באותה שעה כולן בגילופין הוהין ולא ידעו מאי דעבדין. רב מגופא אמר כדי להרבות שוחד במדינה. רק בקבוק אמר כדי להרבות פרנסה במדינה. היינו שוחד היינו פרנסה מאי בנייהו. אמר רב סבאן איכא בנייהו פרנסה להמוכרין משקין בחשאי. ושוחד לנטורי קרתא. ואותן נטורי קרתא שומדין למוכרי משקין לבל יתפשו. תניא נטורי קרתא שותין כמה זימנין ביומא חנם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהן משמשיהן ומשמשי משמשיהן. ההוא גברא דאתא עם חבריה לבית משקיה ושתי בתרי סלעין ופלגא. ויהיב ליה מהאה בעלת המשא סלעין ובעי תרי סלעין ופלגא. ויהיב ליה המהאה פסולת הוה ואתיא בחורה. לימים אתא בעל המהאה בלהויהו זימנא תנינא למשתיה. טבעיה בעל

מתני' וקיימת. כולם יומא דשחא נר וויס עבר ושנה הותרה ליה. תימא אנוחי לא הכיפיריס: ליוען תזכור וכו' וילרן וולריס. ויתרן שגות לוי השקיהו בעל כרחו שלא ויציאת וולריס וזכריס בעל משקיה החמשא מלעין נכוסות יין: וועת לעת. כ"ד שעות וזה שחורו יונן הסנה עד כן הסנה: ינוטל גזרת פרוהבישן. דכתיב ויולאם הלרן דעה: עבר ושנה. ששה שני לילות: וישתו המדינה. מיד ירד באגרופו בעיניו ובשניו ונפיל לארעא

בנהרא דדמא ובעטו ברגלוהי על כל גופו וזרקיה חוצה. צבר את כל כחו קם ואמר איזיל אוכיל קורצא בי מלכא. איזיל לבית שוטריא ומסר כל הסימנין. אמר ליה ראש שוטריא תיב הכא ואנא אשגר מרגלי חרש לתמן. לשעה חזרו המרגלים ואמרו חפשנו בכל המקומות בחורין ובסדקין שמסרת לן ולא אשכחיה ולא מידי ואנת עביד לן לכוחא ומלולא. הא לך שכרך. מיר ירדו בלחיינו והפילו לארעא ובעטו ברגליהן וזרקיה החוצה. קרי אנפשיה חמא ככפלים ולקה ככפלים. איזיל לבית משקיה אחרינא ושתה י"ש ושכר לרוב לקיים מה שנאמר תנו שכר לאובד ויין למרי נפש:

מתני': מאימתי מתחילין לשתות מנין החמה עד צאת הכוכבים והמהדרין שותין עד חצי הלילה. רב שתיין אומר מנין החמה עד עלות עמוד השחר. וחכמים אומרים מנין החמה עד נץ החמה:

גמ': במאי קמפלגי. אמר רב דנא אמר קרא למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך. ת"ק סבר ימי חיך הימים ודיו עד צאת הכוכבים וכל שכן עד חצי הלילה. ורב שתיין סבר כל ימי חיך לרבות הלילות. וחכמים אומרים ימי חיך העולם הזה. ועולם הזה מעת לעת. כל ימי חיך להביא לימות המשיח שאז יבטל גזרת פרוהבישן. מתיב רב גרגרן ותשקין כנות לוי את אביהן יין ולא ידע בשכבה ובקומה אלמא דשותין כל הלילה וקשי' את"ק. אמר לך שאני לוס שכין שעבר עברה ושנה הותרה ליה. הותרה ס"ר אלא אימא שנעשה ליה כהיתר: תא שמע

וישתי וישכרו עיני. ציסק וילחו כתיב: תלתא זימין נסתא. תימא נסלול ציסק ליר חורתא. על דרך שקירין לכוילא כתיב הפירוס דלסור נסתא נסתא. חלה נרה"ס היך נהיר: וימא תנינא דענרת. הוה הסנעיות: תא שמע מאחרי בנשף יין ידליקם אלמא שותין כלילה וקשי' את"ק. אמר לך מאי מאחרי בנשף עד הצות הלילה ואתאן למהדרין אליבא דתנא קמא: ת"ש וישתו וישכרו עמו וכתוב בתריה הבקר איר והאנשים שלהו וכו' אלמא דהוה שתי כל הלילה. אמר

לך מאי איר אורתא בדתנן איר לארבעה עשר בודקין את החמין וכו' וזה עד חצי הלילה. ת"ש אימת זמן קריאת שמע משיעלה עמוד השחר. מכדי שכור אסור להתפלל ואם איתא דשותין כל הלילה היך מתפללין. וקשי' אדר' שתיין וב"ש אדרבנן. אמרי לך. שאני ארצות חברית דלא מצלינן כל עיקר דתניא בארצות חברית נהנו להתפלל תלתא זימין בשתא תרי יומין דרה"ש ויומא דכיפוריא. מתקיף לה רב כדא מכדי אתין אינשי וממלאין כולה ביתא דכנסתא וביתיה מדרשא ביומא אחרנא דפסחא וביומא תנינא דעצרת וביומא תמניא דעצרת. אלא אמר רב שתיין מאי אתין. אתין לדכרנא נשמתן דאבהתנא וחלילה למצליה. ותניא נמי הכי אין מניחין תפילין אלא בשבת בשבת שנעשה לבר מצוה ותו לא. אמר רב פדגודא משונה הבר מצוה מהפוגגת דאילו הפוגגת מנגנים לתוכו וימנא דדא ואח"כ הוא מנגן אלפי זימנין. ואילו הבר מצוה מנגנים בתוכו אלפי זימנין ולא מצי לנגן אפילו חד זימנא:

מתני': יין סקרמנטל מותרין לשתות בחול וב"ש בשבתות ובמיעדים. ומיתרין למכור לכל אדם ואפילו לאנשי אטליא של יין:

גמ': מאי יין סקרמנטל. אמר רב חמרא בעדנא שנחתמה גזרת פרוהבישן והותרה לכל הד מיהודאי תשע קבין יינא לשתא לקידוש ולהבדלה ולארכע כוסות. ואילו התישע קבין נקראין יין סקרמנטל: תנו רבנן הרבנן

והריוורנד. ערנ רב: יין שלא נטהרה. כל והריוורנד. פי' בקונדס ערנ רב. ול"ת
 ויקום שנחל צני' דין פסס יין הוא יין. והלא חנן ידעין כוונת הננים ללא יסוגו
 שרף כיוו בלתי קורין. חף ונרנת ערנ רב. וי"ל
 נרלפי תינת י"ב יבסס הרבנין והריוורנדס מבתי
 שקורין להון בליה צניר בנסיות ומבתי מדרשות כל
 ב"ן. ולנכד פרי לדיק חד ישיג שטר רשיון
 פ"ן: עד רחם. יעד בכלל: מהמשלה על תשע קבין
 לנל יירל. לבית רחלס לשתא לכל אחד ממתפללי
 וליקן נרלס. קה בהבנ"ס. הם מוכרין שטרי
 שהסוחר מצי למכור מאות אלפין קבין יין.
 ודא היין נמכרין לאנשי אמליא של יון. רב
 שברן כי מטי להאי קרא בבי. ויקו לעשות
 עיבים ויעש באושים. מאי באושים פרוחים כמה דאת אימא ובאש היאור.
 צפה ישעיה שעתיד לעמוד מלכות רשעה ויגזרו על שתיית יין ונח' מוכרחים
 לתחבא בבורות שיהיו ומערות ולעבד יין שלא במהרה ונמצא היין מסרחת
 ועל דא נאמר ופרוחים על ערשותם כיון דשותין יין מסרחת א"כ שוככים
 ופרוחים על ערשותם. רב צהנה אמר מהכא. ויהנו בתרח. אל תקרי בתרח
 אלא בסרח. ולא עוד אלא שהיין מסמא העינים שנאמר כי השוחד יעור.
 ובלאו שוחד אי אפשר לעבד משקין אף בבורות שיחין ומערות: תנו רבנן
 החשובים שותין יין סקרמנטל. מאי קא משמע לן. רבנא קא משמע לן אף
 על פי דשונאי יהודאין הן אבל אוהבין את יינם. מאן נינהו החשובים. אמר
 רב סמאי אילו כת יושבי השף שמתחפשיין בבגדי לבנים מכא רגל ועד ראש.
 מבסין פרצופיהן לכל יראו ונקראין קלוקלקלן. ועליהם אמר הכתוב יהי
 דרכם חשך וחלקלקות אל תקרי וחלקלקות אלא קלוקלקלנת. ומנין שהן
 שותין. אתיא גזרה שזה נאמר כאן יהי דרכם חשך וכו' ונאמר להלן פורה
 דרכתי דרך דרך לגזרה שזה מה להלן יין אף כאן יין. דריש רב משקאי מאי
 דתניא ואיני נאכל אלא צל. צל ר"ת צריך לשתיית יין. ובמה. ר' ישמעאל
 אומר בשלוש עשרה מידות: אמר רב ברינא מאי דתניא עד ארבעין
 שנין מוכלא מעליא בתר ארבעין שנין משתיה מעליא. מאי קרא. אמר

קה צננת. ואלא נלה צננת ללא לשתייה: רב. רב גלילאי לינו ונחין בין זכר לנקבה. כך
 גלילאי. לא הוה צרי בקרקוק ולינו ונחין בין פי' בקונדס: ודנרי הקונדס וכינים. וכן
 זכר לנקבה: עד הקלה. כסאצור הוא לנינו הוא
 הקלה צלה קודם השינה: קרא ובני ישראל אכלו את
 מתני' הילולא. שיהיה המן ארבעים שנה. ובתיב בין זכר לנקבה וילאור
 נישולין: בקרקוק ושינה. בתריה ויאמר משה קה
 כוולא לענא: חף הענלין חס היא צנצנת אחת. מתיב רב יכן כולם:
 גמ' גלילאי. כסירוס: גלילאי אמאי כתיב צנצנת
 קליקלקל. קלל דין אחת ולא צנצנת אחת. אמרי דבי רב פלוגא. אימי
 יושטנוע. כסופכין היה כתיב צנצנת אחד הוה אמינא אחד ואין שני.
 ונקטין לגרין: זקפין. עכשיו דכתיב צנצנת אחת משמע אחת ואחת אחת
 עינודים: ללחירוס. ושתיים אחת ושלוש וכו' עד אחת למעלה ושבע
 נגד עורף: למטה: אתמר עד כמה שותין חד אמר עד הקאה
 חן

חד אמר עד שינת. מאן דאמר עד הקאה כל שכן עד שינה ומאן דאמר עד
 שינה עד הקאה לא יצא ידי חובתו:

מתני': כיצד נוהגין בבי הילולא. נוטלין בקרקוק וזעירין וממלאין י"ש
 ונמסרין בהשאי מיד ליד מחבריה לחבריה וכל חד פונה לקרן
 זוית הפמוד לו ומוריק לתוך גרונו:

גמ': אמר רב חמרא משמיה דרב יינא דשמיע ליה משמיה דרב ברזא
 ואמרי לה רב כדא. כד הוינא בבי הילולא בריתא דאחיה הוה חוינא
 לבולן מחותנין ואורחין ולכל הנאספין דהוהין בנילופין ולא קא חוינא חד
 מנהין דשתי. אך שמיע לי מהך גיסא ומהך גיסא קלא דלא פסק קלו קלו קלו
 ושמיעין דשתי. ועוד דא קהוינא בכל זוית דביתא זקפין נוכרין ועבדין ברבי
 הפוכה. אמרי ליה מאי ברכו הפוכה. אמר להו גמירי בתפלת ברכו שחרית
 וערבית שוהין הראש בלפי פניהם. אבל בשעה ששופכים הבקבוק לתוך
 הגרון משיחין ראשיהן לאחוריהן ועל דא נקראת ברכו הפוכה. ואמר רב
 כדא נחירי לי מפני מה נקראין החשובין קלוקלקלן מפני שעבדין עובדיהן
 בהשכה ושופכין תדיר מבקבוק לגרון וקלא משתמע קלוקלקלן ואלא
 הא דתנן יהי דרכם חשך וקלקלקות אל תקרי וחלקלקות אלא קלוקלקלנת:

וירא

תא שמע

מתני'

משיב ורחלית עין, המכניס יקבי להכנסה ויהיב ברכתא, לזי דוקא חלל תנא יסיר
גלוהית: חלסר, הניס גנית האסירים: יהיב ברכתא, סגולת, הפילת, וקוועית.
הרה"צ, ריבס גלו, כהקויע, לזיין, לזי
יגלעל: עירך תכאין, **מתני':** כל המשקין מעינין
וסדר שלחיות: ולוכלי, להסירה גרושתו נפרק
בכתא:
ושתיס י"ש יין ושכר: גניזה בכתבי קודש
דרחיס, להב, לזית: מוכרין וקניין ושותין בצנעה
ולתס, נתרפא: ובחשאי, אבל כיון דשתה
כתין

אעפ"י שהוא שבור מתגלגל באשפה לית לן בן:
גמ': תנו רבנן כתבי קודש גזונין בקרקע בבלי חרש, וכן גזונין משקין
בבורות שיהיו ומערות בבלי חרש או בבלי זכוכית, ואם קנה משקה
בבלי מתכות מוריקן תוך כלי חרש או זכוכית וגזונין, ועוד תנו דורות
הראשונים היו גזונין המשקין משום מראית עין אבל דורות האחרונים גזונין
המשקין משום סכנתא, מאי סכנתא, אמר רב פורה מאסר המש שנין, וקנסא
עשר אלפין סלעין: רב דנא כי מטי להאי קרא בכי, כי השתות יהרסין צדיק
מה פעל אל תקרי השתות אלא השתיות צפה דוד שעתיד לעמוד מלכות
רשעה ויגזור שלא ישתו י"ש יין ושכר, אמר אם השתיות יהרסין צדיק מה
פעל, ואין צדיק אלא הרה"צ מקבל פדיונות ויהיב ברכתא ועורך תכאין
ומחלק שריים לכל הסידות, מה פעל, מה יעשה עכשיו בלי י"ש יין ושכר:
ההוא גברא דרחיס לבתולתה והיא לא קא מרחמיה ליה, ונחלה, אתא לקמיה
דרבי הרה"צ ויהיב ליה פדיונא, אמר ליה זיל לביתא ושתה י"ש יותר
מכשיעור, אויל ושתה ואתסי, קרי אנפשיה סמכוני באשישות כי חולת
אהבה אני, תנן שותין משקין בכתבי נסמות ובכתבי מדרשות, מאי קרא
אמר רב ידען אתיא גזרה שיה, כתיב הכא מה טוב אוהליך יעקב וכתיב
התם מה טובו הדיך מיין, מה התם יין אף כאן יין, אמר רב
שתיין כל מקום שאתה מוצא שתיית יין שם אתה מוצא לב טוב.

כתין בתורה, לעפ"י שהפסוק כתיב לג המלך, מכה חסר לא כתיבה בתורה, ותיבול וזה
לא כתיבה בתורה כ"א גיוגלת חסרת, כיון, כתיבה בתורה יכבה ד' בשנען ועשירין יכו',
דבתיית יין צפורים וינסג, וי"ל דבני זוכות נלזי
ישראל וינסג, ישראל, דבד זה כתיב בתורה ושנוי
תורה: יפיל גרעה, בנביאים ומשולש בכתובים,
יונת לז יסנול, לרעל, כתיב בתורה כטוב לב המלך
לזיס סס וית גלוקהל: ביין, שנוי בנביאים דכתיב
האסיפה הנבחרה, קינא, וטוב לב משתה תמיד, משולש
רס גלע"ז:

בד, בכתובים דכתיב ושתה כל
טוב יינך:
מתני': צריך אדם לשמור את עצמו ולפחד תמיד
שלא ישתה משקה רעיעה ומרעלת, שנאמר
ושמתם את דברי אלה וכו' וזה נעשה לו סם חיים, לא וזה
נעשה לו סם מות:
גמ': מאי קרא, אמר קרא אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול
ברעה, מי שמקשה לבו ולא יפחד יפול ברעה ח"ו: תנו רבנן
כשנחתמה גזרת פרוהבישן אתו בעלי הפקטראות ואמרו רבתינו מה נעביד,
עכשיו בלי אלקהל שצריכין אנו למלאכת, אמרי לתון הממונים המלכותא,
תמכור אלקהל דחוי למלאכה ולא חוי לשתיית, כאותה שעה התחילה
מלכותא לרעל את האלקהל ונמכרין לפקטראות לבתי חרושת לנגרין לרצענין
ולסנדלרין לבורסקין וכמותן, ואותן אלקהל מבשלין מצרפין ומנקין אותן
מהרעל ונמכרין לשתיית, והשותין מתהייבין בנפשן, רבים מתו ורבים סמא,
דריש רב סמאי מאי דכתיב יכבה ד' בשנען ועורון ובתמחון לכב, בשנעין
אילו האסיפה הנבחרה שגזרו גזרת פרוהבישן שאין הצבור יכולין לעמד בה,
בעורון אילו השותין משקה מאלקהל רעילה שממא העינים, ובתמחון
לכב דכולא עלמא תמיהן דוחקין בבתפיהן וישאלין מה ראו הביטא דאמי,
ריקה לגזור גזרה מפשות ואילת מכה אשר לא כתיבה בתורה, וההוהן בעיני

ידרך ענבים, כשעשין יין דורכים הענבים כוונן פסקה נשיקה, ולעפ"י שנים נושקין לנגל פורה דרכתי לגדי: אומר נשמתן, לאלו פסוק לא נושקין נפנים, ודו"ק:

הוא לנגל כתני קידש הן:

פסקה היושר, מפני דריש רב המרא מנין שעשיית

שכולם עונבים על חוק יין מצוה שנאמר ובו תדבק ובי אפשר וכו' אלא הדבק פרוהבישן:

במעשיו מה הוא עביר יין אף אתה עביר יין, ומנלן וברכתא

דהוא עביר יין שנאמר ידרך ענבים במשפט אל תקרי

ענבים אלא ענבים, ומי שותן, הצדיקים לעתיד לבא דתניא לעתיד לבא

צדיקים יושבין ועמדותיהן בראשיתה ונהנין מזיו השכינה, מאי זיו

השכינה הוי אומר זה היין דכתיב ביה המשמח אלקים ואנשים, וזהו

ששנינו יין המשומר: ואמר רב המרא מיום שנגזרה על היין פסקה השמחה

שנאמר ויין ישמח לבב אנוש, בזמן דאית יין אית שמחה לית יין לית שמחה.

אמר רב ינא מיום שנגזרה על היין פסקה הרנה שנאמר כגבור מתרונן

מיין, בזמן דאית יין אית רנה לית יין לית רנה: אמר רב חביתא מיום

שנגזרה על השכר פסקה נגינה שנאמר ונגינות שותי שכר בזמן דאית שכר

אית נגינה לית שכר לית נגינה, אמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין

פסקה הזמרה שנאמר אומר בשבחין וכתוב בתריה בקידושא רבה ובחמרא

טבא, ואמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין פסקה הגבורה שנאמר גבורים

לשתות יין, אם אין יין אין גבורה, ואמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין

פסקה ידידות שנאמר כי טובים דודיך מיין אם יש יין יש ידידות אם אין יין

אין ידידות, ואמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין פסקה נשיקה שנאמר

ישקני מנשיקות פיהו וכתוב בתריה כי טובים דודיך מיין, ואמר רב ברזא

מיום שנגזרה על היין פסקה היושר שנאמר נזכרת דודיך מיין וכתוב בתריה

וברכתא היא, שדרך יעקב ליהודה: נשעת הני שברא פרוהבישן שרי נפסח לו לאו.

הגזרה, הכללית עינים קללה שאלה יתייחא תיפיק לה חנכית על ניעור החן.

תייבקה רעיעה, ושלח וניעור הוא שבר כידוע.

נשעת הגזרה נרכה מישרים אהבוך: דריש רב י"ל דרנן דין לית לאו

שאלה ונשעתה ונזכרותה: סבאן רעב אינו בא לעולם נניעור הוא שבר:

וואני, ונלגשי תהתיניס: אלא משום גזרת פרוהבישן.

חופרא דגחלין, חופרין שנאמר ורב דגן ותירש, אם

גחלים עויין בקרקע יסס אין דגן אין תירוש ואם אין תירש אין דגן.

הנינוות יתירס: קרי רב זלמן אומר מחכא, לאמותם יאמרו איה

גיה שר טוב, נשי"ן כי דגן ויין, תנו רבנן כל המזולל בשתיית יין

הש"ן והסוין ויתחלפין משום פרוהבישן חמשה מיני יסורין באין עליה.

וינוולא וסשה"ן: רחלס שנאמר למי אוי ולמי אבוי למי מדנים למי

פצעים חנם ולמי חכלילות עינים ונאמר אחריו למאחרים על היין, רב כדא

רמי כתיב חכלילי עינים מיין וברכתא היא וכתוב למי אוי למי אבוי וכו' ולמי

חכלילות עינים וקללתא היא הא כיצד, לא קשי' כאן בשעת הגזרה

וכאן שלא בשעת הגזרה: אמר רב שרן כל הדמין אסירי בר מדם דגים

ומדם ענבים, אמר רב כבסן דם ענבים שרי אף לכיבוס מאני, שנאמר כבס

ביין לבשו ובדם ענבים סותו: ההוא גברא דהוה ליה חביתא יינא, אתא

שכנתו ולחש ליה היש שפוך יינך החוצה כי סמוני פרוהבישן רהיטין ובאין

אצלך, ולא הוה ליה בכדי שיעשה, שקיל לגלימיה ושריין תוך החביות.

אדחכי אתו החופשין ואשכחי החביתא יינא וגלימיה בתוכה, אמרי ליה

מאי האי, אמר להו אנא עבדי יינא לכיבוס מאני, שבקוהו ופטרותו:

אבעי להו, הני שברא פרוהבישן שרי בפסחא אי לאו, מי אמרינן כיון

דדמיא כמעמא למיא שרי, או לאו הואיל דשמה שברא עלייהו אסורא.

תיקו: בעי מינה רב דנא מרב כדא, הני אינשי חופרא דגחלין דשכחי

תדיר בשתיית שכר מאי מצלי, אמר ליה הכי שמעינן מראש שכרי אפרים

דמצלי ותן שכר טוב, קרי ביה שכר טוב:

הדרן עלך פרק מותר במקח וממכר

היה ברחמים ציונות היום נים אנשים היבשים אין להם חלק לעה"נ. תינח
 ימים נחירים ונתולות יהיה זה אינו בכל. תינח אין להם חלק לעה"נ והא חורין
 הארצות רק בלחוריקה שהנשים יבשים ונלכר
 לנכד : שודדין. ונכ' מתני' : אין בין ארצות
 נגמרח הלדלש"ס נלע"ו : הברית לשאר ארצות
 ענדו נזירין. נעלי הקונטר : אלא שכרות בלבד :
 רס : לא לענין. כדתי' : גמ' : ותו ליכא והא איכא
 נפרק ראשון : יבש' : רחיצה. תנא ושייר.
 לילי האנשים הנחורין מאי שייר דהאי שייר.
 חק פרוהבישן : אין להם חלק לעה"נ. ונפני שודדין. אי נמי רחיצה ושודדין בכולי עלמא
 שגורוין הווס ונזיר : איכא אף אם לא דמיא לאמיריקא אבל איכא.
 ורעיות כללהלן : אבל בשכרות עולה על כל הארצות שבעולם.
 אף דאין לך בית באמיריקא בלי י"ש ויין ושכר.
 ולא עוד שבכל הארצות שותין יינא טבא ובארצות הברית שותין יינא סרוחה
 בדכתיב וסרוחים על ערשותם. ושותין י"ש מרעלת בדכתיב השקיתני יין
 תרעלה. וכתיב את קובעת כוס התרעלה שתית מצית : תניא אמר רב חספן
 גזרו על משקין ולא גזרו על קני רובין. מאי קרא. אמר קרא וגם אני נתתי
 לכם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם. מתרגמינן ועבדו נזירין דלא
 תקנן ונימוסין דלא אתקימתון בהון. עבדו נזירין לכולם אבל לא לעצמן. מאי
 קרא. אמר קרא מיין ושכר יזיר ינזר לא כתיב כאן אלא יזיר. מכאן שכל
 הנזירים מוזרין לאחרים ואינן מוזרין את עצמם. ותניא נמי הכי. כל
 היבשין יבשין מלבד ולא מלגיו. תנו רבנן היבשים אילו האנשים שהחיה
 יחזקאל מעצמות היבשות בהבקעה כיון דעצמותיהן וגופיהן היו יבשים
 לפיכך נפח בהון אף נשמות יבשות ונשאר יבשים עד היום הזה. איני
 והתניא היבשין יבשין מלבד ולא מלגיו. אין הכא נמי שנשאר יבשין
 מלבד : אמר רב שתיין היבשים אין להם חלק לעולם הבא שנאמר
 יבש כחרס כוחי מה חרס אין לו חלק לעולם הבא אף יבש אין לו חלק
 לעה"ב. ואמר רב שתיין יבש מצוה לשבור עצמותיו דאמרי גזרה שיה
 כתיב

אף יבש נשבר. ונוכה שנוה לשבור עצמותיו : כתיב הכא יבש כחרס וכתיב התם כחרס
 יזרו משפטיך ליעקב. פי' יזרו מלשון יורה הנשנה. ואל"ת תינח מיתתי הג"ש מוקדם
 נחן : שאני ידכס. הענין : רחוקה ולא מיתתי מיתה
 אף נלע"ו : תפלת כתיב הכא יבש כחרס וכתיב ויבש. דכתיב כחרס
 עטא. חלק עם עין התם כחרס הנשבר : מה הנשבר כחציר יבש. אלמא
 יתחלפות נפני שהן חרס נשבר אף יבש נשבר. חרס ויבש סומכים וגני
 מיונח לתת לה"ע : דרש רב שברן יבש מותר הדדי ניכח. וי"ל דהא
 רש רב שברן יבש מותר יבש קלי על חציר ולא על חרס אלמא חרס יבש כחרס
 לקרעו כדג ומלגיו כעם הארין. כחי קלי על חרס יבש :
 מאי מלגיו כדתינא היבשים יבשים רק מלבד אבל וק"ל :
 מלגיו הן הטובים. ומנלן שיבש עם הארין. אתיא והנוסף

גזרה שיה נאמר כאן עם הארין ונאמר להלן יבשה הארין. ארין ארין לג"ש : ואמר רב שברן יבש ראוי להשליכו לבהמה דכתיב
 כחציר יבש כשם שחציר משליכין לבהמה כך יבש. תניא גזרו על י"ש
 יין ושכר ולא גזרו על קני רובין. תניא נמי הכי קני רובין מותרין לכל אדם
 ואפילו לחרש שומע וקטן ואפילו לישראל שנאמר יזרו משפטיך ליעקב :
 אמר רב חספן מיום שנגזרה גזרת פרוהבישן נתרבו הגנבין והחמסין והשודדין
 שודדי יום ושודדי לילה. ואין לך יום שלא ישמע מחמס ושוד. ואם יתארך
 הגזרה יתהפכו כל עמא דארצות הברית לרוצחין ושודדין בדכתיב ותמלא
 הארץ חמס. ואין לך יום שאין קללתא מרובה מחברתא : אמר מר. מיום
 שנגזרה גזרת פרוהבישן נתרבו הגנבין והחמסין והשודדין. מאי שודדין
 אמר רב טראספאי אילו הנכנסין בעצם היום בחנות או באפים ויושימו קני
 רובין מול פניהם ואומרים שאני ידכס. הובשין את האנשים ומוזיקין ביניהם
 וגזרין עליהן לכל יתריעה. ונמלטין באטא הממתנת עליהן ומקיימין
 הפסוק התעיה עיניך בו ואיננו. וכד אשכחי אח"כ להאטא מתהויה
 דגנובא הוה. ואית שודדין דאית להון אטא שלהן. כדכר שודדאי דאמר
 רב שודדאי לדידי אית תרי אמאין חדא פשוטא לכולה יומין והד
 שופרא לשכתא. אמרי ליה מאי קרא. אמר להו תפארת עמה ליום המנוחה :

רב נוראלי. כשמו כן הוא מלשון נור ועם והמוסיף ונוספין לו. חזון ר"ט דלנשי
הארץ: כסיל שוגה נחלתו. היינו המחזיר הנ"ל ונחזירין לשתות ונחה פעמים בכל יום
גרשתו: קורדייקוס.
ונחלה הנחה ונחיה יותר
מכשעור: ניכחונ ליה.
נקמיע: ישר והפוך.
ככלב שב על קאו על קאו
שב ככלב: אול סומקא
ולתי חורא. כל' אס
גרשתו היתה סומקא
יחזיר נתר חורא וכן
להפך:
מתני' כנגד שלוש
תפילת תפילת י"ח שלוש
פעמים י"ח כ"ד: פלגא
על פלגא. כדתנן כשרה
לחלוק. אכל לשליש
ולרביע לא שזענו:
נכל. כלי להחזקת יין:
לעשות

דרובן מחזירין גרושתן. מתיב רב בוראי מבדי מחזיר
גרשתו מצוה היא וקומא לן אנשי ארצות הברית
פמורין מן המצות. אמר ליה רב השדא ממאי
דמצוה להחזיר גרושתו מאי קרא. אמר ליה רב
בוראי קרא לא ידענא. אמר ליה אנא ידענא. דכתיב
ככלב שב על קאו כסיל שוגה באולתו. ואמר רב
גרשאי מפני מה נתרבו הגיטין במדינת אמיריקא
מפני שכולן אחזתן קורדייקוס. ותנן מי שאחזו
קורדייקוס אומר כתבו גט לאשתי. מאי תקנתיה.
ניכתוב ליה ג' פעמים ישר והפוך ככלב שב על קאו ומעלי ליה. ואי לא
ניכתוב ליה אול סומקא ואתי חורא אול חורא ואתי סומקא:

מתני': הייב אדם להרגיל את עצמו ובני ביתו לשתות יין חמשים
וארבעה פעמים בכל יום. כנגד שלשה תפלות שאנו מתפללים
בכל יום. והמוסיף מוסיפין לו:

גמ': תנו רבנן מי דלא מסתייא ליה לזבין חמרא טבא ממדינות הים.
ימוג אלקהל בעמים או מי דבש פלגא על פלגא וישתה ויצא ידי
הובתו. אמר רב שתיין אנא שתית אלקהל הייה ולהט נורא כתנורא של
עבנאי. ואמר רב שתיין מאי דכתיב עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד
ועת רקוד. עת לבכות בשעה שהנבל ריק. ועת לשחוק בשעה שהנבל
מלא. עת ספוד בשעה שהנבל ריק ועת רקוד בשעה שהנבל מלא.

לעשות לחיים. כל' לשתות יין וכן מדגרים ומניין שיעקב שמה יין שאל' ויעקב נתן
בני העלוי עשה לחיים: ויצא לו יין וישת. לעשו. תימא. דוהא איני רח' דיעקב שמה
יעקב הניא לו יין געת
לכל עשו שמה. ול"ת
שכרו: סתרי תורה. רב כדא אימר עת לבכות
דהאי עוגלא בסוסרא בשעת פרוהבישן ועת לשחוק
הוס: הדיוט קופז שלא בשעת פרוהבישן. עת
נראש. י"ש הדיוט כל' ספוד בשעת פרוהבישן ועת
י"ש רפה: רקוד שלא בשעת פרוהבישן:
דתניא

אמר רב שתיין מאי דכתיב
כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו לעשות. מאי ושמרו לעשות. לעשות לחיים.
ומנין שאברהם בעצמו שתה יין. שנאמר ומלכי צדק
היה

מלך שלם הוציא לו לחם ויין. אם לא הוה שתה לא הוה הוציא לו. ומנין
שיצחק שתה יין שנאמר ויבא לו יין וישת. ומנין שיעקב שתה יין שנאמר
ויעקב נתן לעשו וכו' ויאכל וישת. מתקיף לה מר יבשן ממאי דהאי וישת
משמע יין דילמא מים. אלא אמר לך רב שתיין מהכא. כתיב הלעיטני נא
מן האדם האדם ואין אדם אלא יין דכתיב אל תרא יין כי יתאדם. ומנין
שהשבטים שהיו יין דכתיב וישתו וישכרו עמו: ואמר רב שתיין לא נברא
האדם אלא לשתות יין. דתנן כי לכך נוצרת. לכך בגימטריא יין: ואמר
רב שתיין לעתיד לבוא כשהצדיקים יושבין ונהנין מסעודה של לויתן ישתו
גם י"ש יין ושכר. ואעפ"י שאין ראיה לדבר זכר לדבר איכא. דהאי
ספינתא דרבביה דמתקרי לויטן קימא לן דשותין בה י"ש יין ושכר: אמר
רב חמרא שמי' לי מבי אבוהי דבר סתרי תורה. מים שאל חלב נתנה. מים
בני' תשעים. הוא שאל י"ש חזק בן תשעים מדרגות. חלב נתנה. היא נתנה
לו י"ש פשוט בן ארבעים מדרגות כמספר חלב. ומתוך הי"ש
פשוט נרדם ויישן. ומינה ידעה דו"ש פשוט יפה לשינה
דקימא לן הדיוט קופץ בראש. אי הכי לימא דלא כתנאי.
דתניא

דמיא. לעיל פרק ג' : דהא הלז שנתה. ההיא לתת. לומר ר"ט דהא עינדה
 יעל לסירא : ותנא אליו בלאט. בשעת הוה לא בשעת פרוהבישן דלילו בשעת
 פרוהבישן הולכים בלאט. דתניא מיום שנברא העולם
 להלן : שהניח ידוה. לא עמדה שום מלכותא
 הכה אותה : לנשיה, ושלמנא לגזור אסורא על י"ש
 אחז צורה נין שתי יין ושכר. ואם איתא דהאי
 אלנעות ודחק כמו בלגת. הלב משקה י"ש הוה. מכלל
 וזה נקרא צניטא. דהוה פרוהבישן דכתיב ותבא
 קנייפ"א בלע"ז : אליו בלאט. אמרי ליה הכי
 מתני' ונרכין על היין. השתא האי ותבא אליו בלאט הוה בתר דשתה :
 בשעת פרוהבישן משתעי. ההיא אתתא דאיתינהו לבעלה לבית דינא על
 נין לקדוש וכו'. יין שהניח ידוהי עליה כל יומא. אמר ליה הדיין מפני
 סקרמנטל שהיא מותרת מה תבה אותה כל יומא. אמר ליה מפני שהיא
 י"ג היונעלה : דשיתין שכורה כל יומא. אמר להו אנא אעביד שלמא
 בהדיכו. שקיל ידיהו ואמר הכו לי תקעת כף
 נהשלי. צבילו ייוון שמעבשיו ולהבא היא אל תשת והוא לא יכה אותה
 דשתא : יחכו ליה : למחר אייתינהו תנינא לבית דינא ואחותי פצועת ירוקית
 על ארכוביה וזרועותיה. אמר ליה הדיין איך עכרת על תקעת כפך אמר ליה
 מפני דהזת שכורה. אמרה היא העבודה דאנא לא שתית אלא טבלתי פת
 בי"ש ואכלתי. אמר בעלה אף אני לא הכיתיה אלא צביטתיה. ואם הטבלה
 איני שתיה. צביטא לאו הכאה :

מתני' : מברכין על היין בורא פרי הגפן ועל י"ש ושכר וליקר וכל שארי
 מיני משקין חריפין מברכין שהכול. רב שכן אומר בשעת
 פרוהבישן אין מברכין כלל על שום משקה חריפתא :

גמ' : מאי טעמא דרב שכן אמר קרא ובוצע ברך נאין ד'. ות"ק סבר הואיל
 שהשתיה מותרת וכולי עמא שותין איני משום בוצע ברך וחייבת
 בברכה. בין לקדוש ולהבדלה ור' כוסות בפסח כולי עלמא לא פליגי דחייבת
 בברכה. כי פליגי בשותין בהשאי ת"ק סבר כיון דהשתיה מותרת חייבת
 בברכה. ורב שכן סבר הואיל דשותין בגנבה איתא משום בוצע ברך ופמורה
 מברכה

צבים. חזי היתחוקין גזרת פרוהבישן צרעת על ראשו. ואל"ת הא גופא קשיא.
 כדתני' לעיל : וינשך. שתי מלות ונורכנות. דהרי סר הושקוס רחא נחלוס עננים
 הורה נקראת בלע"ז ויין : ספיקאזי. ג"כ שתי מלות ונורכנות. ספיק
 ספיקאזי. ג"כ שתי מלות ונורכנות. ספיק
 מברכה : איקלע רב כדא בלשון לעז דנה. חזי
 כאתרא דרב וינא אמר ליה בלשון לעז בנחת : צניטא.
 לימא לן מר מילתא מעליתא. ג"כ שתי מלות ונורכנות.
 אמר ליה הכי אמר רב שרפן צניטא בלשון לעז ונעל
 יבושו כל היבשים. אמר ליה ונעל בלשון לעז ונעל
 שפיר קאמרת אף אנא ליימ ונעל בלשון לעז ונעל
 להיבשין : תנו רבנן הני ונעל בלשון לעז ונעל
 אינשי דעבדין י"ש דוכרין ונעל בלשון לעז ונעל
 בלחש והולכין בנחת ועבדין לא לאור החמה ולא
 לאור האילקטרון ולא לאור הנר אלא לאור הלבנה
 ולפיכך קורין להו"ש מנישין. רב שכן קרי ליה
 ספיקאזי. רב חמרא קרי ליה בוטלג : ואמר רב
 חמרא הרואה ענבים בחלוס סמן רע לו. מראין לו
 שיהי צרעת על ראשו שנאמר והיא כפרחת עלתה
 נצה הבשילו אשכלתיה ענבים וכתיב צרעת פרתה
 היא בקרחתו או בגנחתו. אבל הרואה יין בחלוס
 יצפה לעטרת גאות דכתיב עטרת גאות שכרי אפרים
 אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין אל תקרי הלומי
 יין אלא חלומי יין : ואמר רב חמרא הרואה פרוהבישן
 בחלוס יצפה לעטרת בשר שמנה והני מילי בככתבה.
 אמרי ליה מה טעמך אמר להו אל תקרי פרוהבישן
 אלא פרות הבשן : אמר רב הכיתא עשרה קבין
 שכר ירדה לעולם תשעה קבין נטלו האשכנזים ואחד על כל העולם. עשרה
 קבין י"ש ירדה לעולם תשעה קבין נטלה אמיריקא ואחד על כל העולם כולו.
 עשרה קבין זהב ירדה לעולם תשעה קבין נטלה אמיריקא ואחת על כל העולם
 כולו. עשרה קבין פוליטיקים ירדה לעולם תשעה קבין נטלה אמיריקא
 ואחד על כל העולם כולו. עשרה קבין משוגעת ירדה לעולם תשעה קבין
 נטלה אמיריקא ואחד על כל העולם כולו :

הדרן עלך פרק אין בין

מתני' לצדק על הרעה. על וספק רעה : תפלת שאל. תיחול. נשבת וי"ט הותרו רק
ענ הטיבה. כגון וספק הנאה ויולדת הים : יין עננים אלל י"ט וסבר לא הותרו קף נשבת
גזרת שיינה עברה. וי"ט וליכא נשכס תפלת
היינו גזרת פרוהבישן **מתני'** חייב אדם לברך שאל. וי"ט ללא פלוג:
שהקקה בסעוף שוננס על הרעה בשם וי"ט כיין דהותרה נהלה
עבר. לוינהיט וי"ט שמברך על המובה. ויתפלל ויקלין חן בלודק :
נלע"ז : כרז בברך. לעיל פתלת שמנה עשרה שלוש
פרק רביעי : נשבת פעימס בכל יום. ואחר כל תפלה יאמר יהי רצון
יו"ט הותרה היין וכו'. שבוכות תפלת שמנה עשרה יבטל גזרת
דבר דתן יין סקרינוטל. שמונה עשרה :
יין

גמ' : נימא מתניתין דלא כרב שברן דאי כרב שברן הא אמר בשעת
פרוהבישן אין מברכין כלל על שום משקה חריפתא. אפילו תימא
כרב שברן. ורב שברן טעמא אחרינא אית ליה משום בוצע ברך. ותנא
דידן לית ליה משום בוצע ברך : אמר רב הכיתא כל היינים מותרין היין
מין נסך. מאי יין נסך. אמר רב כדא אילו יין שהממשלה גוזלת מהסוחרים
ביבשה ומהספינות בים ושופכין אותם בים או במדבר. ואמר רב כדא
ממשלת אמיריקא אכורי היא מפני ששופכת יינא טבא במדברא.
מאי קרא. אמר קרא כת עמי לאכזר כייענים במדבר. אל תקרי כייענים אלא
כיינים במדבר : ואמר רב כדא ממשלת אמיריקא שופכת דמים מפני שיוין
איקרי דם שנאמר כבם ביון לבושו וכדם ענבים סותו : ויתפלל תפלת שמונה
עשרה ג' פעמים בכל יום : אמר רב יינא בשבת וי"ט אין צריך להתפלל
תפלת שמונה עשרה מפני שבשבת וי"ט הותרה היין לקידוש ולהבדלה. וא"כ
יהי תפלתו תפלת שוא : היין מיון נסך : אמר רב כוראי השתא בזמן הזה
אין יין נסך. דהנה עובדא בתרי סוחרין חד זקן וחד צעיר עבידי מסחר
בהדיהו. אמר הצעיר להזקן ניזיל ונישתי יין להצלחה בהחנות מעכר
לרחוב. אמר ליה הזקן והלא בעל החנות נכרי הוא והיין שלו יין נסך.
אמר ליה אף על פי כן ניזיל ומכמחני שאין היין שלו
נסך. ואם יהי יין נסך לא נשתה. נכנסה אמר הצעיר להחנותי
הב

יין מלכות רב. חגיגה רב יינך ויין וכו' הדדי **ענוש** יענש. פל' נקודם ללו גדיני שונים
נעשו : וינא היינך היין נשתיה. וייבתים הלילה עכ"ל. ותיחול חוליו לא יענשו גדיני
זאת ננסה היבשה : שונים דהא קימ"ל שריא
ענוש יענש. ללו גדיני הב לן יינא טבא. אמר החנוני
שונים הלילה : הלז לייח. חנונת פרוהבישן ללו
חנס : כדרג בתין. לעיל איזה יין בעית. אמר ליה
גבילי פרק ג' : בעינא נסך. אמר ליה החנוני
בתי כל מיני יין אית בהנותי אבל נרבות וכו' : דה"ק :
יין נסך ליתא. אמר הצעיר עומלס

להזקן האם לא אמרתי לך שבחנות זו ליתא יין נסך : אמר רב שברן. רב
מלך ויין חד היא שנאמר ויין מלכות רב. ואמר רב שברן אין ישועה באה
לישראל אלא על ידי שתיית יין שנאמר ויבא המלך והמן לשתות. רב שתיין
אמר אין ישועה באה לישראל אלא ע"י שתיית תרי זימנין שנאמר והמלך
והמן ישבו לשתות ונאמר ויבא המלך והמן לשתות : אמר רב המרא לעתיד
לבוא יבטל גזרת פרוהבישן שנאמר ושבתו את שבות ישראל וכו' ונטעו
כרמים ושתו את יינם : ואמר רב המרא מאי דבתיב ויין ענושים ושתו. צפה
עמוס ברוח קדשו באהרית הימים שעתידין לגזור גזרת פרוהבישן. ניבא
ואמר ויין ענושים ושתו. ומפני מה נקראין יין ענושים מפני שכל השותה
אותן ענוש יענש : ואמר רב המרא לעתיד לבוא שקלינן יינא חנם. שנאמר
ואשר אין לו כסף לבו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב. הניחא יין. חלב
למאי. כדרב שתיין דתניא רב שתיין עירב יין בחלב ושתה משום דבתיב
שתיית ייני עם חלבי : ואמר רב המרא לעתיד לבוא ישתו היבשים בעל
כרחן. שנאמר ותשקו את הנזירים יין. מי המה הנזירים הוי אומר אילו
היבשים. ההוא הנמונא דפרוהבישן אשכח לרב שתיין דהוה קאי ומוריק
בקביק יין שרף לתוך גרונו. אמר ליה ולא שמיע לך דאסירי בשתייה. אמר
ליה לאו כהן אנא ושרי לי. אמר ליה מינה לך הא. אמר ליה קרא בתיב. ויין
לא ישתו כל כהן. א"ל א"כ גם אנא לאו כהן הב לי למעוסי. יהיב ליה :

אתמר

נתי ורזה. נתי וסקין: ומהשלות. רשיות. טומאה הותרה בלילה. פי' הקונדס תנא לייסענס בלע"ז: טומאה הותרה בלילה. קרי לפרוהבישן טומאה וכו'. תינא. לונא. תנא קרי לגזרת פרוהבישן טומאה כי הוק פרוהבישן צרעת היא וטמא טמא יקרא: הלי גלא. שונר על חיק יונא: לוליתא דנורא. יין שרף לנן כל' דמתחי לשונר שהספינה יולכת יין שרף לפיכך טונע את הספינה: עלמא תתלה. עולם התחתון: לונטערוועלט בלע"ז: ונתני

תנא קרי לגזרת פרוהבישן טומאה כי הוק פרוהבישן צרעת היא וטמא טמא יקרא: הלי גלא. שונר על חיק יונא: לוליתא דנורא. יין שרף לנן כל' דמתחי לשונר שהספינה יולכת יין שרף לפיכך טונע את הספינה: עלמא תתלה. עולם התחתון: לונטערוועלט בלע"ז: ונתני

אתמר מפני מה לא החזיקו עמא דארצות הברית הק פרוהבישן. מפני שגזרו על כולן על י"ש יין ושכר. ואם גזרו על הדא הוהין מסתפקין בתרתי אידך. ואפילו אם גזרו על תרתי הוהין מסתפקין בהדא אידך. אבל הני קונגראי טפשיאי גזרו על כולן והצבור אינן יכולין לעמד בהן וקימא לן טומאה הותרה בצבור. והיינו דאמר מר תפסת מרובה לא תפסת. תפסת מועט תפסת: אמר רב בוטלגאי מקדמא דגזרתא מלכותא דאמיריקא הוה מתכנסא אלפי מיליונין סלעין בשתא מבעלי בתי מרוח מההרשאות דיהבו לתון למכר י"ש יין ושכר. וכספא נתרבו כל שתא באוצר דמלכותא. ועמא דאמיריקא הוהין חיינ ובריאין ובעינין מאירין. ולא נשתמע פרץ וצוחה ברחובותינו. ועכשיו כספא מאוצר דמלכותא מתחלקת לתמנונין להגמונין לשומריין לחופשין לשומריין. שומרי חופי ימא שומרי הגבולין גבולי קנדה ומקסיקא וכו' והני שומריין קטלין כל יומא אינשי וכו'. ומוכעין ספינות דמתחוי לתון שטענין י"ש בגבהון: אמר רב ספיקויי אשתעו לי נחותי ימא האי גלא דמטבע לספינתא מתחוי כי צוציתא דנורא חיוורתא ברישא: ואמר רב ספיקויי מקדמא דגזרתא הוה לן חד עלמא. ועכשיו תרי עלמין עלמא עילאה ועלמא תתאה: דרש רב בוטלג. ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך כלל. ביין ובשכר פרט. ובכל אשר תשאלך נפשך חור וכלל. אין בכלל אלא מה שבפרט. מה הפרט מפורש יין ושכר. אף כל אשר תאוה נפשך ואשר תשאלך נפשך יהיו יין ושכר. ונתתה הכסף בגללן:

מתני'

מתני' סווד לגבילת. כמו קנדל ומוקסיקא. וכך היה נוהג להת. נראה דתנא דין גריס וכו': שבע זיונין. ג' ופרש טעמא: וכך היה שותה תחת וכך היה נוהג לל"כ ושורין ככר ב"ש. ועינין הגבול וככר בידם והשומריין ליוס יודעים שספון י"ש. גמ' שבע על השלחן. על החטאות שגזרו פרוהבישן קידם שתי פעם י"ו ב' פעמים ביום יבתי עכשיו שבע פעמים: שבע ביום הללתיך. כי השותה ונכד ונותן כלל וסנה להצורא: ברכת ונעין חתום. אשר לא חנו: ועל כל להת ולחת ונכד שבע ברכות. ברכת נשאלין: טעמא דרש כדא עדיף. דו"ט שתיית עדיפין וכו': שנוכרתין

מתני': על שתיית קהל ור"ט פי' וכך היה נוהג הכיסות: חיי עוה"ז והי עוה"ב. בדרשין יוני היך כל יוני היך: והו"ק: ואלנשי

הדירין סמוך לגבולות עוברין הגבול שבע זימנין ביומא ותמן שותין י"ש יין ושכר כפה מלא ככתוב הרחב פיה ואמלאהו. ושורין ככר פת חיוורתא ב"ש ואייתין לדביתהו. כי דרכה דאיתתא למבול ולא לשתיית:

גמ': מאי טעמא דשבע. אמר רב דנא משום דהני אינשי דשותין בשעת פרוהבישן צדיקין הן. ובתיב שבע יפול צדיק וקם. רב ברוא אמר מהבא דכתיב ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. רב מנופא אמר מהבא דכתיב שבע ביום הללתיך. רב כדא אמר מהבא. דכתיב והחזיקו שבע נשים באיש אחד. ועל כל אחת ואחת מדרך ברכת מעין חתום. רב יינא אמר משום דכתיב וכך היה מונה אחת וכו' עד אחת ושבע: רב חתנא אמר כנגד שבע ברכות דנשואין: אמר רב שברן נהירי לי טעמא דרב יינא יותר מכולהון. דאע"ג דמנה רק עד שבע אבל השתיית המצרפות מגיעין תלתין ושיתא. ביצה. היה מונה אחת אחת אחת חרי תלתא. אחת ושתיים תלתא. אחת ושלוש ארבע אחת וארבע המשא. אחת וחמש שיתא. אחת ושש שבע. אחת ושבע תמניא. חרי תלתין ושיתא כמנין שתי פעמים ח"ו. חיי עוה"ז והי עוה"ב. רב שתיין אומר לי נהירי טעמא דרב כדא דעדיף מכולהון. והחזיקו שבע נשים באיש אחד. ועל כל אחת ואחת מדרך שבע ברכות. נמצא בכולהון מ"ט ברכות. אמרי דבי רב סלונאי מסתברא דטעמא דרב כדא עדיף: אמר רב שתיין מיום שנגזרה פרוהבישן תקעתי דירתך סמוך לגבול קנדא ואיני יודע ומרגיש כלל מהגזרה: דרש רב חמרא מאי דכתיב

משא

שנייה בדין. נהדר בלחם ונמנויה. כדחניה. כאנשי יבש גלעד. ותינוח והלא כתיב הכרי
 ופרקו לעיניו. ה' בדין קרי לא ספיקא: הן גלעד וק"ל הכרי זה יין שרף כדחק
 כחושבנא דדין. לילה נג' :
 ה'ין. ליל נג' יין : אל
 תקרי פסל ללל פלסל.
 לעפ"י שכותבין פלסל
 נשין ולא נסיון אף תנא
 דין לעילוי הוא ולאו
 יינחין נין שין לסין :
 פלסל גלע"ז בקבוק
 זכוכית : פסל ונוס. רנ
 יינא לינו צריך לאל תקרי
 כי פסל גלע"ז היא
 הנזית : שתיא נשית
 תענוג. ונוס שאוכלין
 יינעוים שונות :
 לרנ
 דריש רב חמרא. מאי דכתיב יבשו כל עובדי פסל. אל תקרי פסל אלא פלסל.
 כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לבקבוקי זכוכית. מה יעשו עכשיו אלו
 העובדין בבתי פקטוראות מכלי זכוכית. יחזרו על הפתחים לבקש נדבות
 ויבשו ויכלמו. רב יינא אמר פסל ממש. וחבי קאמר. יבשו כל עובדי הביתות.
 כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין להביתות. והעובדין הביתות יחזרו על
 הפתחים לקבין נדבות ויבשו ויכלמו. ורב חמרא אמאי לא אמר כרב יינא
 פסל ממש. אמר לך הביתות נצרכין גם עכשיו בשביל דגי מלוהים ולביכוש
 קישואין ודלועין. ורב יינא אמאי לא אמר כרב חמרא. אמר לך בקבוקי
 זכוכית צריכין עכשיו ביותר כדחניא עכשיו בעת פרוהבישן אין לך אדם
 בלא בקבוק בכים אחוריים : בין למר ובין למר דאמרי שעכשיו יחזרו על
 הפתחים לקבל נדבות. כיון דצריכין גם עכשיו להביתות ולבקבוקי זכוכית.
 וקשיא אתרווייהו. קשיא : אמר רב שתיין בשבת יוהר כל אדם לשתות יותר
 מכל יומי דשבוע משום דמלת שבת ר"ת הוא. שתיה בשבת תענוג. וכן הלכה:
 תנן

לרב יינא. לעיל נפרקין : מתני' הסלוני. כן נג' יין. וז"ל תחם נאור ונוס נוסרה
 נג' ח' ח' : נהדר לפני ולפנים. נהדר תחתה. יינא ולא יין. וז"ל דנוס ג"כ
 אחוריים : שהשער ירה.
 ונוס עינא נוסא :
 תנן אם אתה עושה כן אשריך
 וטוב לך. כן בנימטריא יין.
 אם תשתה יין אשריך וטוב
 לך. אשריך בעה"ז וטוב לך
 לעה"ב. מסייע ליה לרב יינא
 דאמר טעם לשתיית שבע
 משום אחת ואחת וכו' עד
 אחת ושבע הרי כולן ל"ו
 מספר תרי זימנין ח"י היי העה"ז וחיי העה"ב :
 מתני' : הסלוני תקעין מסחרם בחדר לפני ולפנים.
 לא מפני שמתיראין מהשוטר אלא משום
 שהשוטר ירא לשתות בפרהסיא :
 גמ' : מאי סלוני. אמר רב שתיין בתי מרוח. ואמאי קרי להן סלוני
 על דרך הכתיב סרבים וסלוני. מאי סרבים. צפה יחזקאל שבאחרית
 הימים עתיד לעמוד גזרת פרוהבישן והסלוני יסבו לאחור. אמר ואתה כן
 אדם אל תירא מהם ומדבריהם כי סרבים וסלוני איתך. כלומר עוד יבקשו
 ממך להקים סלוני בפומבי ולא תהי' עוד נחבא אל הבליים. תחת אשר
 עכשיו סלון ממאיר וק"יין מכאיב יהיו סרבים להקים סלוני לעיני השמש :
 אמר רב שכרן כלל גדול אמרו חכמים. כל מקום שנאמר יין איני אלא י"ש.
 וי"ש זה יין שרף. ודא היא רזא דבר אנפין : ואמר רב שכרן. כשם שאמרו
 מצוה לשתות בפורים בלהקת חברים כך מצוה לשתות בכל ימות השנה
 ביחידות. בפורים מהו נאמר הפיל פור. ובכל ימות השנה נאמר פורה דרכתי
 לכדי. ונאמר וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש. אם
 תשתה התירוש בדד תהי' בטח. ואמר ר"ש לא ירדו מלאכי השרת לאכרתם
 אלא בשביל יין. הוא אמר כי על כן עברתם והם אמרו כן תעשה. כן בג' יין :
 אמר